

Sygnatura akt VIII GC 526/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Leon Miroszewski

Protokolant starszy sekretarz sądowy Eliza Sandomierska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w O.

o zwolnienie rzeczy spod egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3.617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt VIII GC 526/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystąpiła przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. o zwolnienie spod egzekucji sądowej prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. J. pod numerem KM 1702/13 koparko-ładowarki nr (...) 3X z 2008 roku o nr seryjnym (...) oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu i kosztów doręczenia wezwania do zwolnienia ruchomości spod egzekucji. W uzasadnieniu podniosła, że ruchomość ta została zajęta w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko dłużnikowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Wskazała, że w dniu 15.04.2013 roku nabyła opisaną ruchomość od M. B. (1).

W odpowiedzi na pozew, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu w tym dwukrotności kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie pozwanej do umowy sprzedaży koparko-ładowarki nigdy nie doszło, a jej sprzedaż jest transakcją fikcyjną. Stwierdziła, że faktura Vat przedłożona przez powódkę została sfalszowana albo wystawiona dla potrzeb niniejszego procesu. Nadto podniosła, że faktura ta dotyczy innej koparko-ładowarki, niż zajęta w toku egzekucji prowadzonej przeciwko spółce (...) ponieważ numer seryjny urządzenia na fakturze jest inny niż urządzenia zajętego przez komornika. Pozwana stwierdziła również, że powódka nie dochowała terminu do wniesienia powództwa, ponieważ nie udowodniła kiedy dowiedziała się o zajęciu. Pozwana zgłosiła również zarzut przedwczesności powództwa podnosząc, że nie została wezwana do zwolnienia koparki spod egzekucji.

Stan faktyczny sprawy.

Pozwana uzyskała przeciwko dłużnikowi - (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydany przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. w dniu 17 października 2011 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt XV GNC 6895/11 na kwotę 18.646,80 złotych z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot częściowych oraz kwotę 2.651 złotych tytułem kosztów procesu.

Dowody: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności (k. 69-70),

Na wniosek pozwanej Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. J. wszczął przeciwko dłużnikowi egzekucję. W dniu 10 września 2013 roku Komornik zajął koparko-ładowarkę (...) 3CX o numerze seryjnym (...) z 2008 roku. Pismem z dnia 11 września 2013 roku Komornik zawiadomił powódkę, jako podmiot mogący być właścicielem tej koparko-ładowarki, o jej zajęciu, i pouczył powódkę o prawie i terminie do wniesienia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji. Pismo to zostało odebrane przez powódkę w dniu 19 września 2013 roku.

Pismem z dnia 14 października 2013 roku powódka zażądała od pozwanej zwolnienia spod egzekucji koparko-ładowarki (...) 3X o numerze seryjnym (...) wskazując, że stanowi ona jej własność.

Niesporne.

W dniu 15 kwietnia 2013 roku została sporządzona faktura Vat nr (...), która miała dokumentować nabycie przez powódkę od M. B. (1), prowadzącej działalność pod firmą (...), koparko-ładowarkę (...) 3C. C. o numerze seryjnym (...), za kwotę 92.250 złotych brutto. W treści tej faktury wskazano, że zapłata nastąpi w gotówce. Podpis na fakturze, w miejscu przeznaczonym dla sprzedającej M. B. (1), jest podobny do podpisu T. B. złożonego za dłużnika - (...) sp. z o.o. na dowodach wydania przez pozwaną maszyn na podstawie umów najmu, a w szczególności z daty 15.03.2011 roku.

Wspólnikiem powódki, posiadającym 20 udziałów o łącznej wartości 2.000 złotych, co stanowi 20% w kapitale zakładowym, jest E. K., będąca też (...) spółki (...), posiadającym 10 udziałów o łącznej wartości 10.000 złotych, co stanowi 20% w kapitale zakładowym, oraz pełniącym funkcję prezesa zarządu tej spółki. Innymi wspólnikami powodowej spółki (...), który posiada 8 udziałów o łącznej wartości 8.000 złotych oraz M. B. (2), który również posiada 8 udziałów o łącznej wartości 8.000 złotych. M. B. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

Dowody: - faktura VAT z dnia 15 04 2013 nr (...) (k. 5),

- dowody wydania (k. 85-86),

- odpisy z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) i nr (...)

(k. 71-83),

- informacja dotycząca działalności gospodarczej M. B. (1) z (...)

(k. 84).

Pozwana zawiadomiła Prokuraturę Rejonową w Stargardzie Szczecińskim o możliwości popełnienia przez T. B. i M. B. (1) przestępstwa polegającego na sfałszowaniu dokumentu w postaci faktury Vat o nr (...) oraz przestępstwa polegającego na utrudnianiu egzekucji prowadzonej przeciwko spółce (...) oraz przestępstwa polegającego na niedopełnieniu obowiązku rejestracji transakcji przekraczającej kwotę 15.000 Euro. Prokuratura Rejonowa w Stargardzie Szczecińskim wszczęła śledztwo w sprawie sfałszowania podpisu M. B. (1) na fakturze Vat o nr (...).

Dowody: - zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstw (k. 113-118),

- zawiadomienie o wszczęciu przez prokuraturę śledztwa (k. 127).

Ocena dowodów.

W niniejszej sprawie jedynym dokumentem, którego prawdziwość została zakwestionowana była faktura Vat o nr (...). Fakturę tą zakwestionowała pozwana podnosząc przywołane wyżej twierdzenia, którym powódka nie zaprzeczyła – będzie jeszcze o tym mowa. Treść pozostałych dokumentów prywatnych nie była kwestionowana przez żadną ze stron, to zaś pozwała uznać, po pierwsze, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach (art. 245 k.p.c.), a po drugie, że treść tych dokumentów odzwierciedla rzeczywisty stan rzeczy. Nie były również kwestionowane dokumenty urzędowe lub odpowiadające informacjom urzędowym, w postaci nakazu zapłaty oraz dokumentów dotyczących treści Krajowego Rejestru Sądowego i Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. korzystające z domniemania prawdziwości zawartych w nich treści (art. 244 k.p.c.).

W toku postępowania powódka została zobowiązana do złożenia pisma przygotowawczego, w którym miała odnieść się do zarzutów pozwanej dotyczących sfałszowania podpisu M. B. (1) na fakturze Vat o nr (...), zawarcia dla pozoru umowy sprzedaży koparko-ładowarki, twierdzeń, że faktura ta stanowi dowód zakupu innej koparki niż zajęta przez komornika oraz że powódka utrudniała prowadzenie egzekucji poprzez zerwanie tabliczki znamionowej, w terminie 14 dni, pod rygorem przyjęcia, że przyznaje te okoliczności. Zobowiązanie to, po dwukrotnym prawidłowym awizowaniu, zostało uznane za doręczone powódce w dniu 13 marca 2014 roku, stosownie do treści art. 139 § 3 k.p.c.. Termin zakreślony powódce upłynął bezskutecznie.

W świetle art. 230 k.p.c. sąd może uznać za przyznane przez stronę niezaprzeczone twierdzenia strony przeciwnej tylko w wypadku, gdy takie domniemane przyznanie jest uzasadnione wszechstronnym rozważeniem wszystkich okoliczności sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.05.1971 roku, II CR 122/71, uzasadnienie wyroków Sądu Najwyższego z dnia 18.06.2004 roku, II CK 293/03, z dnia 19.10.2005 roku, V CK 260/05). Trzeba zauważyć, że w niniejszej sprawie umożliwiono powódce zajęcie stanowiska co do twierdzeń pozwanej zakreślając jej termin sądowy do tej czynności, a nadto wskazano rygor przyjęcia, że okoliczności wskazane przez pozwaną zostały przez powódkę przyznane. Można więc przyjąć, że przyznanie nastąpiło w sposób określony w art. 229 k.p.c.

Badając, czy tak rozumiane przyznanie budzi wątpliwości należy stwierdzić, że porównanie faktury Vat przedłożonej przez powódkę i protokołu zajęcia ruchomości z dnia 10.04.2014 roku wskazuje na to, że każdy z tych dokumentów dotyczy koparko-ładowarki o innym numerze seryjnym. Niewątpliwie mamy do czynienia z rzeczą oznaczoną co do tożsamości, toteż inne oznaczenie numeryczne na fakturze przedłożonej przez powódkę i na dokumencie zajęcia ruchomości, a więc indywidualizujące rzecz, musi oznaczać, że zajęcie ruchomości kwestionowane przez powódkę nie dotyczyło rzeczy wskazanej w treści faktury nr (...).

Nie budzi też wątpliwości przyznanie, że zachodzą powiązania pomiędzy powódką a dłużnikiem, o których mowa w odpowiedzi na pozew. Sprzedającą z faktury nr (...) była osoba o tym samym nazwisku co dwóch wspólników spółki dłużnika. Wspólnikiem tej spółki jest też prezes zarządu spółki, która była nabywcą.

Powódka nie zaprzeczyła, że sprzedaż, o której mowa, choćby dotyczyła koparko-ładowarki, której dotyczy pozew, była fikcyjna, a nadto podczas egzekucji utrudniano jej przeprowadzenie poprzez usuwanie oznaczeń zajmowanej rzeczy. O prawdopodobieństwie powyższego stanu świadczy to, że prowadzone jest przez Prokuraturę Rejonową w Stargardzie Szczecińskim postępowanie przygotowawcze w sprawie podrobienia podpisu M. B. (1) na fakturze nr (...).

Ocena prawna.

Podstawą prawną roszczenia powódki jest art. 841 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Wprawdzie powódka zachowała miesięczny termin do wytoczenia powództwa jednak nie wykazała, że istnieją jej prawa do przedmiotu, którego dotyczy jej wnioski o zwolnienie spod egzekucji. Trzeba zaznaczyć, że to na powódce, zgodnie z art. 6 k.c., spoczywał ciężar udowodnienia tej okoliczności. W szczególności, przedstawiona przez powódkę faktura Vat nr (...) nie stanowi, o czym była już mowa wyżej, dowodu nabycia wskazanej w pozwie ruchomości zajętej przez komornika sądowego, a to z uwagi na różnice w numerach seryjnych urządzenia wskazanego w fakturze oraz urządzenia wymienionego w protokole zajęcia sporządzonym przez komornika i w zawiadomieniu o zajęciu ruchomości skierowanym przez komornika sądowego do powódki. Z faktury tej wynika, że powódka nabyła urządzenie o numerze seryjnym (...), natomiast z wskazanych wyżej zawiadomień komorniczych wynika, że dokonano zajęcia urządzenia o numerze seryjnym (...).

W świetle powyższego nie można stwierdzić, że doszło do sytuacji wskazanej w powołanym wyżej art. 841 k.p.c., co samoistnie musi przesądzać o bezzasadności powództwa. Na uboczu pozostaje kwestia ważności umowy sprzedaży, którą powódka dokumentowała fakturą Vat o nr (...) oraz kwestia działań powódki mających uniemożliwić prowadzenie egzekucji w stosunku do powiązanego z nią dłużnika. Byłyby one istotne, gdyby istniał dowód świadczący o prawie powódki do przedmiotu zajętego przez Komornika w postępowaniu egzekucyjnym na rzecz pozwanej w stosunku do innego podmiotu.

Mając na uwadze powyższe, powództwo należało oddalić. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. Powódka przegrała proces w całości i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu jest zobowiązana do poniesienia całości celowych kosztów pozwanej. Na zasądzoną kwotę składają się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanej w kwocie 3600 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej ustalono stosownie do wartości przedmiotu sporu na podstawie § 6 pkt. 6 w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.). Brak było podstaw do przyznania pozwanej wynagrodzenia radcowskiego powyżej stawki minimalnej. Nakład pracy pełnomocnika pozwanej nie odbiegał od przeciętnego, a charakter sprawy, jako nieszczególnie skomplikowanej pod względem prawnym jak i faktycznym, nie wymagał podwyższonego nakładu.